Početak filozofske misli

Razvoj ljudske misli kao i stvaranje čovjeka počinju prije pisane historije. Gdje god je čovjek živio, mišljenje je bilo od njega neodvojiva osobina. Gdje god je kročio nogom, mišljenje i shvatanje je ponio sa sobom.

O nepisanim ljudskim mislima nema tačnih i pouzdanih podataka, osim onoga što su na temelju otkrivenih ostataka naslućivali arheolozi. Međutim otkako postoji pisani jezik, zapisana misao je ostajala dok je karavan historije prolazio.

Ljudska misao koja se odnosi na znanje o egzistenciji, njenom početku i kraju sprva je bila izmiješana sa religijskim uvjerenjima. Stoga bi se moglo reći da se najstarije filozofske misli imaju tražiti među orijentalnim vjerskim mislima.

Historičari filozofije vjeruju da se najstarije zbirke koje su potpuno filozofske ili pretežno filozofske vezuju za grčke mudrace koji su živjeli otprilike šest stoljeća prije Isaa, neka je mir na njega. Spominju se učen¬jaci toga vremena koji su nastojali spoznati egzistenciju te početak i kraj kosmosa. Da bi objasnili pojavljivanje i promjene koje se dešavaju u egzistentima, oni su izrekli različita, povremeno i kontradiktorna mišljenja, a istovremeno nisu krili činjenicu da su njihove misli bile, manje ili više, pod utjecajem orijentalnih vjerskih učenja i orijentalne kulture.

U svakom slučaju, slobodno ozračje za raspravu i kritiku u Grčkoj toga vremena pripremilo je teren za razvoj i napredak filozofske misli. To područje pretvorilo se u rasadnik filozofije.

Naravno, početne misli nisu bile ispravno uređene i poredane, dok problemi za istraživanje nisu bili precizno kategorizirani, a kamoli da je svaka kategorija imala posebno ime i svojstvenu metodu. Ukratko, sve ideje nazivane su naukom ('ilm), mudrošću (hikmat), spoznajom (ma'ri¬fat) i sl.